

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE VERBO DEI|| scripto & non scripto,|| QVATVOR LIBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, 1599

VD16 B 1607

IV. Qui sint libri sacri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53828](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53828)

Primum enim eas omnes leges, quæ ad benè, beateq; viuen-
 dum referuntur, gratia noui Testamenti nō destruit, sed con-
 firmat: quippe, quæ humanæ infirmitati, ad eas implendas
 vires præbet Legem, inquit Apostolus Rom. 3. destruimus per
 fidem? absit, sed legem statuimus. & infrà cap. 8. quod enim
 impossibile erat legi, in quo infirmabatur per carnem, Deus
 filium suum mittens in similitudinem carnis peccati, & de
 peccato damnauit peccatum in carne, vt iustificatio legis im-
 pleretur in nobis. & S. Augustinus lib. de spiritu & litera, cap.
 19. *Lex ergo data est, inquit, ut gratia quadreretur; gratia da-
 ta est, ut lex impleatur. Neq; enim suo vitio non implebatur
 lex, sed vitio prudentiae carnis. Quod vitium per legem dem-
 strandum, per gratiam sanandum fuit.*

Deinde nouas etiam quasdam leges Christus tulit, vt de
Baptismo, de Eucharistia, de Sacramentis ceteris, vel exhibe-
ndis, vel suscipiendis; quia tametsi Christus non idco ad
 nos venit, vt tanquam alter Moses nouæ legis pondere nos
 premeret, sed vt iacentes sub onere legis, auxilio gratiæ sub-
 leuaret; tamen ad vetera morum præcepta saluberrimas illas
 leges adiungendas putauit, quæ dum ad Sacraenta nos du-
 cunt, atque ad gratiam per Sacraenta perducunt: non so-
 lùm non premunt onere ponderum, verùm attollunt etiam
 vice pennarum, vt loquitur Augustinus lib. de perfect. iust.
 Sed de prima obiectione satis dictum est.

Obiectiones ceteræ, quia communes sunt Suenckfeldia-
 nis & Libertinis, cum Lutheranis & Caluinistis, in ea dispu-
 tatione commodius dissoluentur, in qua de interprete scri-
 pturarum, & iudice controversiarum, adiuuante Domino,
 differemus.

CAPVT. IV.

Qui sint libri sacri.

Scripturam Propheticam & Apostolicam, sa-
 cram, diuinamque esse, satis, vt arbitror, demon-
 stratum est disputatione superiore. Sequitur, vt
 qui sint verè Prophetici aut Apostolici libri, dein-
 ceps explicemus. Est autem omnis hæc de numero sacrorum
 libro.

librorum disputatio diuisa in partes tres. Primum enim de iis libris agendum erit, de quorum auctoritate nulla vñquam fuit inter Catholicos homines disceptatio. Deinde de iis, qui tametsi verè Propheticci, aut Apostolici sint, non tamen semper æquè certa, & explorata eorum auctoritas fuit. Postremò de iis, qui quamquam à nonnullis clarissimis doctissimisque viris aliquando in numero diuinorum voluminum haberetur; publico tamen totius Ecclesiæ iudicio nunquam approbati sunt.

P R I M I ordinis librorū hæc sunt nomina; Pentateuchus Mosis, liber Iosue, Iudicum, Ruth, Regum quatuor, Paralipomenon duo, Esdræ, & Nehemiæ duo, Job, Psalterium C L. Psalmorum, Proverbia, Ecclesiastes, Cantica, Prophetæ maiores quatuor, Prophetæ minores duodecim, Euangeliorum libri quatuor, Acta Apostolorū, Epistolæ Pauli numero xiiii. ~~omissa videlicet sola Epistola ad Hebræos~~, Epistolæ Canonice duas, Petri una, Ioannis altera.

S E C U N D U S ordo hos libros continet; Hester, Baruch, Danielis partem, Tobiam, Judith, Sapientiam, Ecclesiasticum, Machabæorum primum & secundum, Marci, Lucæ, Ioannis partes quasdam, Epistolam ad Hebræos, Epistolam Iacobi, posteriorem Petri, primæ Ioannis particulam, secundam & tertiam Ioannis, Epistolam Iudæ, Apocalypsim.

T E R T I U S ordo illa omnia comprehendit, quæ recensentur ab **Innocentio** epist. 3. ad Exuperium; **Gelasio** dist. 15. can. sancta Romana; **Athanasio** in Synopsi, & **Eusebio** lib. 3. hist. cap. 25. ex quibus hæc pauca videntur exstare, oratio Manasse, III. & IV. liber Esdræ, III. item & IV. Machabæorum, Psalmus CL I. Appendix libri Job, liber Hermetis, qui inscribitur Pastor.

Ac primi quidem ordinis libros in Ecclesia Catholica diuinam auctoritatem semper habuisse, testes sunt omnes summi Pontifices, omnia Concilia, omnes Patres, qui quacunq; de caussa libros enumerare studuerunt. Vide ex Pontificibus **Innocencium I.** in epist. 3. ad Exuperium, cap. vlt. **Gelasium I.** in decreto de libris sacris, quod exstat in secundo Tomo Conciliorum. Ex Conciliis, **Laodicenum** can. 59. **Carthaginense** III. can. 47. Florentinum in instruct. Armeniorum, iuxta fidem summæ Conciliorum, Tridentinum sess. 4.

Ex

Ex Græcis Patribus **Origenem** apud Eusebium lib. 6. hist. cap. 18. Ipsum verò Eusebium lib. 4. hist. cap. 25. **Athanasiū** in Synopsi, **Gregorium Nazianzenum** in lib. de genuinis scripturis carmine conscripto, **Epiphanius** in lib. de mensuris & ponderibus. Item eūdem aduersus hæresim Anomæorum, **Cyrillum Hierosolymitanum** Catechesi 4. **Ioannem Damascenum** lib. 4. de fide, cap. 18.

Ex Patribus Latinis, **Hieronymum**, cùm in prologo **Galeato**, tum in epistola ad Paulinum de studio sanctorum Scripturarum, **Rufinum** in explicatione symboli, **Augustinum** lib. 2. de doctrina Christiana, cap. 8. **Hildorū** lib. 6. Etymologiarum, cap. 1. His adde tres alios scriptores, qui solius Testamenti veteris libros recensent, **Iosephum** lib. 1. aduersus Apionem, **Melitoneum Sardensem**, apud Eusebium lib. 4. hist. cap. 26. & **Hilarium** præfatione in Psalmos.

Porrò ceteri Patres **Iustinus**, **Irenæus**, **Basilius**, **Tertullianus**, **Cyprianus**, **Ambrosius**, omnesque alij, cùm Græci, tum Latini, quamvis diuinorum librorum seriem non describāt; passim tamen eorum testimoniis sic vtuntur, vt eos omnes in sacris diuinisque libris à se habitos, non obscurè testentur.

CAPVT V.

De hæreticis, qui libros Testamenti veteris primi ordinis oppugnârunt.

ET si verò in Ecclesia Catholica, Orthodoxorum omnium consensione, enumeratorum librorum semper viguit auctoritas: non defuere tamē hæretici, qui libris iisdem omnem prorsus auctoritatem detrahere niterentur. Quoniam autem illas corum hæreses, maiorum nostrorum diligentia iamdudum extintas ac sepultas, rursum hoc nostro seculo **Sixtus Senensis** in extrema sua bibliotheca stylo prosequutus est: quām breuissimè potero ab antiquis istis non tam hostibus, quām vnibris hostiis me expediam. Igitur decem & octo hæreses aduersus eos libros, quos in primo ordine recensuimus, diuersis temporibus extiterunt.

PRIMA